

hold, som forvolder ham store Tab, og den muliggør, at den, som kun en kort Tid er Minister, og hvis Forhold ikke har udviklet sig til Skade for ham derved, at han er blevet Minister, kan gaa af med den ganske lille Pension, hvad økonomisk er til Gavn for Staten. Det gør det muligt for Ministre, der afgaar, at faa, hvad der er nødvendigt og rimeligt for dem. Det er altsaa for begge Parter den bedste Ordning. Man maa huske paa, at vi her stiller det Krav, at den, som bliver Minister, skal give Afkald paa de Stillinger, han havde i Forvejen, og det Krav skulde vi nødig slippe. Men naar vi vil fastholde det, maa vi ogsaa gøre det muligt for disse Mennesker ikke at blive stillet økonomisk meget vanskelig den Dag, de gaar af.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Dette, at de Konservative i Dag rejser Spørgsmaalet om de gamle Pensionisters Stilling, viser, at der er en Ordning, som ikke er tilstrækkelig god efter de Konservatives Opfattelse. Jeg henpeger da paa, at de Konservative sammen med Venstre gennem 4 Aar havde Magt i Folketing og Landsting og kunde have skabt tilstrækkelig gode Kaar for de gamle. Dette er altsaa ikke gjort, thi i saa Fald var Paatalen deraf ikke fremkommet i Dag. Enten har man forsømt det, eller man har ikke haft tilstrækkelig Indflydelse paa den Regering, man støttede.

Vilhelm Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Axel Møller gjorde om Embedsbesættelser i Almindelighed en Bemærkning, der interesserede mig i høj Grad. Det ærede Medlem udtalte den Formodning, at der iblandt Embedsmænd er den Opfattelse, at man for at opnaa Embede rent bortset fra ens virkelige Kvalifikationer ogsaa trænger til Støtte i Form af Anbefalinger, ganske særlig fra Politikere. Jeg savner Evne til at dømme om, hvorvidt det ærede Medlem har Ret eller ikke i denne Formodning, men hvis han har Ret, saa maa den nævnte Anskuelse have dannet sig hos Embedsmændene i Kraft af de Embedsbesættelser, der skyldes det konservative Parti fra den Gang, det havde Regeringsmagten, og Venstre, da dette Parti besad den. Det kan da umuligt være en Opfattelse, der har dannet sig i den korte Tid, den socialdemokratiske Regering har siddet. Altsaa, hvis det var

Meningen med den Bemærkning at slaa den siddende Regering, saa maa jeg sige, at det ærede Medlem med stor Behændighed ramte sine egne i Stedet for (*Axel Møller*: Det var slet ikke Meningen at sigte denne Regering). Det er ikke godt at vide, hvad der er det ærede Medlems Mening, jeg holder mig til Udtalelserne.

I Anledning af en enkelt Embedsbesættelse, Besættelsen af Embedet som Forstander for Statens Lærerhøjskole, har der herfra været gjort Bemærkninger af forskellige ærede Talere. Det er nu ikke min Sag at forsvare den højtærede Undervisningsminister i denne specielle Sag, da jeg er Part i den, og derfor skal jeg ganske afholde mig fra, hvad jeg vil kalde et parlamentarisk Forsvar; men der er i disse Bemærkninger røbet en saa overordentlig Uvidenhed om Statens Lærerhøjskole, at jeg af den Grund gerne vil gøre nogle Bemærkninger i Sagen.

Den første, der udtalte sig, var det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen, som talte med Bekymring om det, han kaldte Aanden paa Statens Lærerhøjskole; han mente, at Aanden var forandret. Desværre sagde det ærede Medlem ikke noget om, hvilken Aand han havde ønsket sig i Stedet for den, der efter hans Mening nu er kommet. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem ikke tænkte paa sin egen, for saa er jeg bange for, at alt for mange vilde mene, at det blev til gabende Tomhed.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt udtalte sig klogelig slet ikke om Aanden, men holdt sig til Jorden, men han røbede ved sine Udtalelser, at han slet ikke forstaar, hvad Statens Lærerhøjskole er som Institution betragtet. Det ærede Medlem mente, at domme efter hans Udtalelser, at Statens Lærerhøjskole er en Art Højskole, en grundtvigiansk eller maaske en indremissionsk Højskole, som kun afviger fra de andre ved, at Lærerne faar en videre Uddannelse ude paa denne Institution. Men det er jo en fuldstændig Misforstaaelse. Naar Institutionen kaldes Højskole, skal det kun betegne, at det er en Institution, der giver en højere Uddannelse for Lærere, men Grundlaget er paa ingen Maade noget forud givet, hverken i Retning af det grundtvigske eller i Retning af det indremissionske eller noget som helst andet af den Art. Nej, Statens Lærerhøjskoles Grundlag er det rent videnskabeligt objektive. Det er en Institution, der ganske som Universitetet eller Polyteknisk Lærestanstalt paa et objektivt videnskabeligt Grundlag skal uddanne Folkeskolens Lærere